

Тема: Виробничий процес

Виробничий процес – це сукупність цілеспрямованих технологічних і трудових дій, у результаті якої предмети праці під впливом процесу праці перетворюються на продукти праці.

Класифікація виробничих процесів

До раціональної організації виробничих процесів у рільництві висувають агротехнічні і організаційно-економічні вимоги.

Агротехнічні вимоги спрямовані на забезпечення якісного виконання кожного робочого процесу.

Організаційно-економічні вимоги полягають у тому, що виконання агротехнічних вимог має поєднуватися з раціональним використанням трудових ресурсів і машин.

Принципи організації виробничих процесів:

1. пропорційності – передбачає встановлення однакової пропускної спроможності різних робочих місць одного процесу;
2. безперервності – у тому, що кожна наступна операція виробничого процесу має починатися відразу після закінчення попередньої;
3. ритмічності – полягає у рівномірності виконання виробничих процесів у часі, в одному темпі (ритмі);
4. диференціації – передбачає поділ виробничого процесу на окремі технологічні операції з метою оптимальності проходження процесу та мінімізації витрат усіх видів ресурсів;

5. спеціалізації – полягає у виділенні групи працівників, які спеціалізуються на виконанні певних технологічних операцій;

6. паралельності – характеризує суміщення операцій і процесів у часі з метою зменшення виробничих витрат. Комбіновані агрегати за один прохід полем можуть виконувати декілька операцій;

7. гнучкості – допомагає мобільно переходити на виробництво продукції, якої вимагає ринок;

8. системності – передбачає чітку послідовність виконання всіх робіт із врахуванням зовнішніх та внутрішніх чинників;

9. оптимальності – передбачає досягнення бажаного результату із найменшими затратами.

Основні процеси призначені для виконання місії підприємства.

Допоміжні процеси пов'язані з виготовленням продукції і наданням послуг, необхідних для життєдіяльності основного виробництва.

Обслуговчі процеси забезпечують зберігання сировини та матеріалів, (складське господарство); постачають їх в основне виробництво (матеріально-технічне забезпечення); переміщують сировину, матеріали, напівфабрикати, готову продукцію як на території підприємства, так і поза неї (транспортне господарство).

Виробничий цикл – це період виготовлення певного виду продукції.

Його тривалість визначається з моменту запуску сировини і матеріалів у виробництво до виходу готової продукції (одиниці або партії).

Складними елементами стадій основного і допоміжного процесів є технологічні операції. Поділ виробничого процесу на операції, а потім на прийоми і рухи необхідний для розробки технічно обґрунтованих норм часу виконання операцій.

Операція — це частина виробничого процесу, яку, зазвичай, виконують на одному робочому місці без переналагодження одним або декількома працівниками (бригадою).

Залежно від ступеня технічного оснащення виробничого процесу розрізняють операції: ручні, машинно-ручні, машинні, автоматичні й апаратні.

До основних належать операції, безпосередньо пов'язані зі зміною розмірів, форм, властивостей, внутрішньої структури предмета праці або перетворенням однієї речовини на іншу, а також зі зміною місця розташування предметів праці відносно один одного.

Допоміжними є операції, виконання яких сприяє перебігу основних процесів, наприклад, переміщення предметів праці, контроль якості, зняття й установлення, збереження і т. інше.